

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2015/16:2135

av Olof Lavesson m.fl. (M)

Film

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda svensk films framtida finansiering och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förlänga filmavtalet medan den framtida finansieringen av svensk film utreds och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bygga vidare på alliansregeringens arbete med att göra filmpolitiken mer jämställd och integrerad och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Svensk film har ett världsrykte. Ingmar Bergman betraktas internationellt som en av världens genom tiderna bästa regissörer i klass med Chaplin, Ford Coppola, Scorsese och Allen. Gamla svenska världsstjärnor som Ingrid Bergman, Greta Garbo och något senare Max von Sydow har fått nutida efterträdare i form av Stellan Skarsgård, Peter Stormare och Noomi Rapace. 20 000 svenskar jobbar inom film, tv och närliggande verksamheter.

Filmen erbjuder en stor arbetsmarknad för olika yrkeskategorier kulturarbetare och lockar turister till miljöer de sett på film. Totalt gjordes drygt 16,3 miljoner biobesök i Sveriges biosalonger under 2014, varav 4,1 gällde svensk film. Under året gick 47 svenska långfilmer upp på biografer, enligt Filminstitutet (varav 30 spelfilmer och 17 dokumentärer). Att ta en film från idé till premiär är en spännande och komplicerad process som kräver att människor med mängder av olika yrkeskompetenser bidrar: från

manusförfattare och regissörer till ljussättare, kostymörer, scriptor och biografpersonal. Det är viktigt att svensk film långsiktigt ges rimliga förutsättningar.

Svensk films framtida finansiering

Filmavtalet som kom till 1963 utgör än idag en grund för Svenska Filminstitutets verksamhet. Den 1 januari 2009 trädde ett nytt filmavtal i kraft. Regeringen aviserade den 7 maj att det statliga filmavtalet ska sägas upp 2017 och ersättas av en ny statlig filmpolitik. I en skrivelse (Ds 2015:31) redogör regeringen för sin vilja att staten tar ett helhetsansvar för den nationella filmpolitiken och lämnar det nuvarande filmavtalet 2017.

Moderaterna vill istället se en filmpolitik som fortsatt bygger på samverkan mellan olika aktörer. Därmed är vi kritiska till att regeringen, utan vare sig förberedelse eller förankring, har valt att säga upp nuvarande filmavtal. Som en konsekvens har man tvingats till kompensatoriska åtgärder som finansieras med en kraftigt höjd moms på biobiljetter. Om och hur filmavtalet skall ersättas borde självklart utreds innan beslut fattades i frågan. Moderaterna säger nej till den höjda biomomsen som slår hårt mot näringen i stort och inte minst mindre biografer på landsbygden. Vi vill istället se ett förlängt filmavtal under den tid en ny filmpolitik noga utreds. För oss är det viktigt att femtio års erfarenheter av samverkan tas tillvara, även om detta inte sker i form av ett nytt filmavtal.

Regeringens hantering av filmfrågan väcker många frågor inför framtiden och filmbranschen i stort har uttryckt såväl oro som kritik. Svensk film är för viktig för att slarvas bort genom ett oskickligt hanterande av regeringen.

Svensk film som kreativ näring och varumärke för Sverige

Svensk film är en kreativ näring och branschen skapar många arbetstillfällen. Frågor kring skatter, moms, förenklade regler och lägre trösklar för unga att komma in på arbetsmarknaden är viktiga även inom filmbranschen. Svensk film och svenska skådespelare är starka varumärken som bidrar till en positiv Sverigebild. Det sistnämnda är inte minst viktigt för ett litet och exportberoende land som Sverige.

Moderaterna anser därför att diskussionen om svensk filmpolitik, förutom de viktiga frågorna kring filmavtal kontra en eventuell statlig filmpolitik, även måste sättas in i en större politisk kontext kopplat till jobb och skatter. Frågor som höjda arbetsgivaravgifter för unga och hushållens disponibla inkomster berör direkt och indirekt svensk film och

biografägarnas lönsamhet. Detta måste beaktas när beslut fattas om den framtida filmpolitiken.

Film och jämställdhet

Bredden bland svenska filmskapare avseende kön, ålder och etnisk bakgrund har förbättrats avsevärt under de senaste fem åren. Alliansregeringens riktade stöd till kvinnliga filmare och de senaste fyra årens Guldbaggar för bästa film har tillfallit kvinnliga regissörer. Enligt Svenska Filminstitutets statistik 2014 kring de filmer som fick konsulentstöd, hade varannan film en kvinnlig regissör, 61 procent en kvinnlig manusförfattare och 69 procent en kvinnlig producent. Det är en markant förbättring sedan 2010 då dessa siffror uppgick till 33, 39 respektive 38 procent. Detta arbete måste fortsätta och fördjupas.

Detsamma gäller ambitionerna att göra svensk film bredare och mer integrerad. Fredrik & Filips film ”Trevligt folk”, som kretsar kring bildandet av ett somaliskt bandylag och arbetet att få dem till bandy-VM i Sibirien, och Guldbaggebelönade Saga Becker (2015) för rollen som den transsexuella Sebastian/Ellie i filmen ”Nånting måste gå sönder” är bara två exempel på filmens inneboende kraft och förmåga att kunna bilda vår samtid utifrån olika aspekter. Erfarenheterna från de senaste årens framgångsrika arbete att göra svensk film mer integrerad och jämställd bör vara en del av en ny filmpolitik.

Olof Lavesson (M)

Cecilia Magnusson (M)

Isabella Hökmark (M)

Saila Quicklund (M)

Eva Lohman (M)